

B 5853

№ 1/2

Utgiven av Svenska Folkförbundet.
Redaktör: N. Blees, Riddaregatan 3, Reval.

12 jan.

Vid årsskiftet.

Nådens år 1927 har gått tillända; tidens hjul har åter fullbordat ett varv. Vi hava bevittnat det och betraktat det med likgiltigt lugn. Det ligger i den mänskliga naturen en likgiltighet för ofta och med regelbundna mellantider återkommande företeelser. Så är det t. ex. med årsskiftet; man har vant sig vid det och tänker måhända inte vidare därpå.

Går man däremot tillrätta med sig själv och försöker tränga djupare in i denna förteelse, så skall man snart komma underfund med, att det finnes någonting däri, som tvingar oss att stanna ett ögonblick under vår vandring mot det okända. Vi skola därvid förnimma en fläkt av den evighet, vilken omger oss och på samma gång även inse vår ringhet inför den makt, som låter det ena året gå efter det andra.

Det gångna året känna vi i någon mån, men vad skall det nya medföra? Äro vi beredda att taga alla de omständigheter med i beräkningen, under vilka vi tvingas att framleva det nya året? Om så är fallet, kunna vi med tillförsikt möta det. Vi måste göra klart för oss, vilka krav som ställas på envar här i livet och försöka på det nya året med ännu större pliktrogenhet än under det förgångna fylla dem. Ty pliktförgätenhet är brott mot oss själva och mot kommande släktled. Pliktrogenhet däremot medför ett gott samvete och ett gott samvete är ett dagligt gästgädd, säger ordspråket. Tidens Herre skall icke förmena oss den kraft vi behöva för att uppfylla pliktens bud. **Ultimus.**

Kustbon har fyllt tio år.

Kustbon kan blicka tillbaka på en tioårs verksamhet. Då första numret av vår lilla tidning för tio år sedan såg dagens ljus, tyckte många, att det, att utge en tidning för Estlands fåtaliga svenskar, var ett alldeles för djärvt tilltag. Andra åter kände en obeskriverlig glädje över, att den egna tidningen föddes, huru anspråkslös och liten den än var och allt fortfarande är, ty med Kustbons tillkomst hade en länge närd önskan om en liten svenskspråkig tidning här i Estland blivit uppfylld. Det kan emellertid icke förnekas, att företaget var bra djärvt, och det har man nog senare då och då till fullo insett. Men med god vilja har det gått, trots alla svårigheter. Många vänner i Sverige ha räckt oss en hjälpande hand. Till alla dem, ingen nämnd men ingen glömd, uttalas här ett varmt tack! Och så ha vi naturligtvis själva fått ligga i och spara och försaka. På detta sätt har det ena året följt efter det andra, och äro vi alltså nu framme vid början av vårt elfte år. En rätt så hög ålder!

De gångna tio åren ha varit händelserika år för estlandssvenskarna både i politiskt och kulturellt hänseende. Det har varit krig, revolution och dyrtid. Men som en följd av de politiska omvälvningarna har Estland blivit en självständig stat och landets svenskar en minoritet med viss självbestämningssrätt i kulturella frågor. Vårt skolväsende har förbättrats och Birkas folkhög- och jordbruksskola har kommit till. Kustbon har följt med allt detta och mycket annat, så mycket utrymmet tillåtit. Den har på sitt sätt verkat för svenskheten

Hemmets språk.

I gatuvimlet där jag går
ett välkänt språk jag hör.
Mitt modersmål mitt öra når,
det är som om' å främmand' zon
mig nått en hemlandston.

En hemlandston . . . mitt hjärta slår
av fröjd uti mitt bröst.
Det är liksom en glimt av vår
i grå och kulen höst.
En välkänd ton — mitt modersmål
med klang som ifrån härdat stål.

Så må du tala hemmets språk
var än du går och är;
å främlingskapets tunga stråk,
vart ödet dig än bär.
Det minne oss i med som mot
om hyddan där vi slagit rot.

Erik P—n.

och bildningens höjande — dragit sitt strå till stacken, såsom vi ofta bruka kalla det.

Intresset för tidningen har från början varit stort här i Svensk-estland, och den omfattas ännu i dag med synnerligen stort intresse. Men det gives naturligtvis också undantag. På vissa tider och orter har man nog även förnummit likgiltighet. Tidningens innehåll har ofta fått lida av att många, som skulle kunnat det, icke insänt ortsmiddelanden. Vi få icke glömma, att innehållsart till en del även beror på insändarna. I det stora hela kunna vi dock vara glada och nöjda.

Vid detta tillfälle vilja vi även frambära ett hjärtligt tack till alla våra medarbetare. Edert arbete har varit av stort värde för oss. Vi hoppat även i fortsättningen kunna räkna på eder värda hjälp.

Till våra läsare.

Kustbon utkommer i år med sin elfte årgång. Vad formastet beträffar, så ha vi, som läsarna finna, gjort en liten förändring. Tidningens utseende ser med den gjorda förändringen icke sämre ut och för det andra har mera utrymme vunnits.

Då våra tillgångar äro för små kunna vi knappast utgiva ett nummer varje vecka, varför vi också sänkt priset.

Helt år kostar 2 Ekr. (200 mk.)
halft " " 1 Ekr. (100 mk.)

Till utlandet kostar tidningen för samma tid: Ekr. 3: —
och Ekr. 1: 50.

Vi uppmana enträget prenumeranterna, att i tid insända avgifterna. Även för 1927 böra alla avgifter insändas.

Endast detta nummer sändes till alla gamla prenumeranter. Sedan endast till dem, som beställt för 1928.

Redaktionen.

Våra gynnare i in- och utlandet ha vi icke glömt. Till dem stå vi i stor tacksamhetskuld. Under årets lopp hoppas vi kunna skriva ett och annat om dem. Tyvärr kunna vi icke göra det i detta nummer, såsom vi hade önskat. Det skulle då bli ett alldeles för stort nummer för Kustbons förhållanden. Ett jubileumsnummer måste vi därför avstå ifrån.

Till slut få vi tacka för den gångna tiden och önska alla god fortsättning och gott nytt år.

N. B.

Birkas.

Den 21 dec. hemförlovades elevkursen för julferier för att åter börja skolarbetet 9 januari.

Till omväxling med arbetet under de gångna två strävsamma månaderna har bjudits på åtskilliga samkväms- och feststunder. I regel har varje lördags- och sön-

dagsafton elever och lärare varit samlade en stund för sång och åhörande av någon uppläsning samt ibland för ringlekar eller radiounderhållning.

Den 13 dec. överraskades vi alla av en strålande Luciabrud med tärnor, vilka bjödo på sång och kaffe i arla morgonstund åt alla skolans och gårdens invånare.

Söndagen den 18 dec. gick den ordinarie julfesten av stapeln. Utom den traditionella julgröten och julgranen förekom ett med stort intresse mottaget skådespel "Liljekonvaljen från Kronoby", i vilket både lärare och elever medverkade. Därjämte uppträdde ett par elever i dialogen "Axel och Stina". För övrigt gick festen i sångens tecken. Det sjöngs flera julsånger unisont. En grupp av elever sjöngo under fröken Agneta Lindströms ledning dels sånger ur "Ekon från Österled", dels några av Matts Ekmans sånger. Några körsånger voro även inövade. Sälunda bjöds på körsång både av eleverna och lärarna. Därjämte bjöds på musik av fru Adalberth och mag. Fraenki. Rektor Adalberth läste ur Selma Lagerlöfs "Kristuslegender" och fröken Lindström uppläste en julsaga.

Stutligen dracks kaffe vid det festligt smyckade julbordet. Jultidningar och "gotter" utdelades till sist sedan ungdomarna även förnjöt sig en stund med ringlekar.

Under "mellandagarna" ha lärare och lärarinnor gemensamt gjort ett par utfärder för att samla svenskarna till nyttig och upplivande underhållning. Den 28 dec. besöktes Enby, där byfolket samlats i Anton Schönbergs gård, och den 30 gästades Guttanäs by, där den stora stugan i Matsgården var överfull med folk. Å båda platserna talade och läste de manliga lärarna och lärarinnorna jämte mag. Fraenki trakterade med sång och musik. Stämningen vid dessa "bymöten" var den bästa och det torde bli flera sådana. C a s a n i e r.

Svensk fest i Höbring.

Under julen, den 26 december, hade Rickholzborna anordnat en större fest i Höbrings skolas lokal.

Förutom körsång av ortens sångkör, som leddes av läraren

A. Westerberg, och radiounderhållning uppvisades ett mycket väl utfört lustspel i tre akter "Snålheten" samt roliga skuggbilder. Magister S. Fraenki deklamerade en Frödingsbit och hr. N. Blee talade några uppmuntrade ord. — Körsången uppträdde flera gånger. Den förtjänar heder och beröm.

Den talrika publiken — den stora salen var fylld till trängsel — var mycket intresserad av allt, som presterades, isynnerhet av lustspelet, som var en nyhet för de flesta, ty något sådant har aldrig förr uppförts i Rickholtz. Alla nummer belönades av de församlade med livligt bifall.

Festen var verkligen i allo väl lyckad.

Stöld på Nargö.

Lotsen Arthus Luther på Nargö, där det f. n. även bor främlingar, upptäckte för någon tid sedan, att hans fiskredskap (nät), som redan voro inlåsta att förvaras under vintern, hade försvunnit från förvaringsstället. Värdet uppgår till 180 Ekr.

Saken har lämnats till kriminalpolisen.

Obesvarad kärlek.

En verklighets skildring.

För något år sedan dog i en av Tysklands universitetsstäder en lärd man, vars hela liv blivit olyckligt och förgiftat på grund av obesvarad kärlek.

Då han i sin ungdom var doctent vid univensitetet blev han under en resa bekant med en ung dam, i vilken han förälskade sig "vid första ögonkastet". Som så många andra var han opraktisk i det dagliga livet och alldeles orimligt tafatt då han var tillsammans med unga kvinnor. Han sökte emellertid upp sin tillbedda och blev vänligt mottagen i hennes hem. Men han vågade icke tala om sin ömma låga, fastän han titt och tätt besökte den lilla stad, där den unga flickan bodde. Han var nöjd blott han fick se henne, och därför sörjde han alltid för att det skulle se ut som om det var en tillfällighet att de möttes.

Till sist blev dock kärleken honom övermäktig, och då han icke hade mod att muntligen tillstå sina känslor skrev han ett brev

till den unga kvinnan, däri han biktade sin kärlek och bad om hennes hjärta och hand.

Dag efter dag gick han sedan i stor spänning och väntade på svar. Men han väntade förgäves. Från morgon till afton, från afton till morgon var hela hans nervsystem inriktat på en enda punkt — han väntade, bara väntade. Var gång postbudet kom, bleknade han, och blodet stömmade våldsamt till hjärtat — nu kanske — men nej! Intet brev kom. Den unga flickan ansåg honom alltså icke ens vara värd ett svar.

Dessa själsliga lidanden blevo till sist så svåra att han dukade under för en elak nervsjukdom, som förde honom till gravens rand. Slutligen kämpade han sig igenom krisen och blev småningom bättre. Hans första fråga, då han åter kom till fullt medvetande, var om det inte kommit ett brev till honom från en ung dam.

Men då han fick veta, att det icke hade kommit något svar, förföll han i djup melankoli. Även sedan han övervunnit den svåra sjukdomen, ville han varken studera eller undervisa och tog snart avsked från universitetet. Det lilla kapital han ägde var stort nog att tillförsäkra honom en någorlunda god utkomst, och så drog han sig redan i ungn år undan världen och blev en otillgänglig enstöring.

Under årens lopp tog han dock åter sin tillflykt till böckerna och fann tröst och vederkvickelse i vetenskapligt arbete. Men ut till människorna gick han icke. En gammal kvinna, som ända från hans födelse hade tjänat hos hans föräldrar, skötte hans hushåll, och efter hennes död blev han ännu mer ensam och slutan än förr.

Omsider dog enstöringen. Ett par brorsöner ärvde hans hus och hans böcker. En av dem åtog sig att ordna biblioteket, och i detta fann han en avdelning, som till synes icke varit rörd på många år.

I en av de böcker, som fanns där — det var Miltons "Det förlorade paradiset" — fann han ett tillslutet brev, som syntes ha legat där i många år. Brevet var adresserat till en dam.

Den dödes brorson öppnade brevet och fann att det var skrivet år 1874.

Till sin häpnad läste han här farbroderns brev till den utvalda,

Nyårsstatistik för St. Mikael församlingen i Reval jämte Rågöarna och Nargö, gällande året 1927.

	Födda:	
	mank.	kvk.
Reval.	1 +	1 = 2
Nargö	1 +	— = 1
St. Rågö.	2 +	1 = 3
La. Rågö.	3	— = 3
	Sa. 7 +	2 = 9

Vigda:	
Reval.	2 par.
Nargö.	1 "
St. Rågö.	2 "
La. Rågö.	—

Sa. 5 par.

(Ytterligare 2 par ha förelysts; ingen amålan om vigsel)

Inflyttade:
(Hela församlingen)

7 mk. + 7 kvk. = 14.

Hela folkmängden vid 1927 års slut:

Reval och Nargö 355 mk. + 431 kvk. = 786 (787 år 1926 d. 31.12)

Rågöarna. 167 " + 197 " = 364 (365 år 1926 d. 31.12)

Sa. 522 " + 628 " = 1150 (1152 år 1926 d. 31.12)

Reval den 31. dec. 1927

	Döda:	
	mank.	kvk.
Reval.	4 +	4 = 8
Nargö	3 +	1 = 4
St. Rågö.	3 +	2 = 5
La. Rågö.	1 +	1 = 2
	Sa. 11 +	8 = 19

Upplösta äktenskap:
Inalles 9, alla genom dödsfall, genom mannens död.

Utflyttade:

2 mk. + 4 kvk. = 6.

Erik Petzäll.

däri denne i varma ordalag berättade om sin kärlek och bad om hennes. Brevskrivaren hade alltså råkat förlägga det viktiga brevet, som således aldrig hade nått adressaten, utan blivit liggande i "Det förlorade paradiset" ett halvt sekel medan han själv förtyvlat väntade på ett svar, som aldrig skulle komma.

Redovisningar.

Redovisningarna för inkomna gåvor och anslag under det gångna året, som egentligen skulle stå i detta nummer, måste av tekniska orsaker överstå till nästa nummer.

Redaktionen.

Anmälningar till sjömanskurserna

mottagas till 15 jan. i Hapsal
Turuplats № 6.

Rapten Lindström.

Svenska Folksekretariatet
har överflyttats till Bildningsministeriet, Tönnisberg 11.

Mottagning: 10—12 f. m.

Telef. 18—55.

Ett gott nytt år

önskas våra f. d. elever,
våra vänner och bekanta.

Anna och Per Söderbäck.

Svenska Odlingens Vänners syförening

böjar sitt arbete den 19 dennes
kl. 5 e. m.

Högre Svenska Lantbruksläroverket i Åbo.

En kort presentation.

Söndagen den 11 december försiggick under högtidliga former invigningen av Högre Svenska Lantbruksläroverkets i Åbo nya skolbyggnad. Grundstenen till byggnaden lades senaste år, och sedan höstterminens början har läroverket arbetet under eget tak.

Då läroverket till typ och syftning står i klass för sig utan någon direkt motsvarighet i övriga nordiska länder, torde en kort presentation försvara sin plats i Kustbons spalter. Intrasserade hänvisas föröfrigt till den i anledning av invigningen från trycket utkomna av mag. W. Stenmark författade redogörelsen för läroverkets tillkomst och första tio år. Av boken ha tvenne exemplar översänts till Svensk-Estland. Det ena finnes tillgängligt på Svenska Folksekretariatet i Reval och det andra har införlivats med Birkas folkhögskolas bibliotek.

De senare decennierna har lantbruksundervisningens utveckling i Finland undergått en genomgripande omorganisation, föranledd närmast av den i kulturländerna allmänt godtagna principen om den teoretiska och praktiska undervisningens åtskiljande till tid och rum. Avståndet emellan den högsta och den lägre lantbruksutbildningen vidgades genom den förstnämndas anknytning till universitetet. På finskt språkområde överbyggdes klyftan åtminstone delvis sålunda, att s.k. lantmannainstitut upprättades å Mustiala och Kronoborg. För svensk ungdom, som

eftersträfvade en högre facklig utbildning utan anlitan av den långa omvägen via studentexamen, stodo emellertid inga möjligheter till buds. Annorledes än medels självstudier kunde icke heller de, som besökt folkhög-, lantmann- eller jordbruksskola komplettera sitt kunskapsförråd.

Då tanken på ett högre svenskt lantbruksläroverk åren närmast före och efter världskrigets början togs upp och utformades, ansågo initiativtagarna, bland vilka må nämnas professorerna Gösta Grotenfelt och Arthur Rindell, att den planerade läroanstalten i första hand skulle betjäna alla dem, som med lyceernas mellanskolekurs såsom grund ville förskaffa sig lantbruksutbildning. Frågan om ett svenskt lantmannainstitut lämnades likväl såsom ett framtida önskemål vilande. Efter omsorgsfull förberedelse, varvid bl. a. valet av stad eller bygd såsom förläggningssort tagits under omprövning, startades hösten 1916 på Svenska Lantbruksällskapens i Finland Förbunds försorg Högre Svenska Lantbruksläroverket i Åbo.

Under de år, som gått sedan dess — det har ju gällt för läroverket, utan direkta förebilder som det varit, att i mån av erfarenhet steg för steg utveckla sig — har ortens förträfflighet framstått med all önskvärd tydlighet. Må sålunda blott bli sagt att läroverket åtnjuter stödet av prokanslers och rektors vid Åbo Akademi medlemskap i direktionen och att läroverket för sina

15 timlärartjänster vunnit framstående krafter, anställda vid akademien, lärdomsskolorna och fackläroverken.

Lärokursen är treårig; på de egentliga fackämnen kommer ungefär hälften av veckotimmarna, medan den andra hälften uppdelas vidpass lika på naturvetenskaper och allmänt bildande ämnen (språk och samhällskunskap). Undervisningen i fackämnen meddelas i huvudsak av läroverkets tre ordinarie lektorer.

Vad som i denna överblick torde vara särskilt förtjänt av att framhållas, är att läroverket så gott som från början sett sig i stånd att såsom elever emottaga också sådana inträdessökande, som ofta, med goda betyg absolverad kurs via folkhög- eller lantmannaskola, genomgått läroverkets enkom härför anordnade förberedande sommarkurs. En avsevärd del av eleverna hava på nämnda väg vunnit inträde. Att bland dessa befunnit sig flera av skolans mest framgångsrika elever får icke lämnas osagt. Enligt erfarenhetens vittnesbörd kan påståendet vågas, att läroverket sålunda jämväl tillgodoser de uppgifter ett lantmannainstitut skulle haft sig förelagda.

Åt elevernas praktiska utbildning skänkes tillbörligt beaktande. Förutom en ettårig förpraktik hava de sålunda att underkasta sig av läroverket föreskriven och kontrollerad mellanpraktik i mejerihushållning och lantbruk om resp. 1 och 5^{1/2} månader under somrarna mellan läsåren.

De utdimitterade eleverna, som allaredan uppgå till inemot halftannat hundratal, hava i stort sett vunnit god placering. Särskilt må nämnas att icke så få erhållit anställning som färvaltare, instruktörer eller konsulenter.

Läroverkets rektor fil. mag. E. Gunnar Hagman yttrade i ett tal på invigningsfesten: "Utan denna värme, varmed Högre Svenska Lantbruksläroverket under hela dess tillvaro omfattats, hade läroverkets ledning icke fått det mod, som kvärts för att genomdriva byggnadsföretag trots frånvaron av tryggade materiella resurser. Skolbyggnadens tillblivelse betecknar en avsevärd förstärkning av läroverkets förutsättningar."

Lolo Stenberg.

Huru de funno varann . . .

Berättelse av Hjalmar Wallander.

Det hade länge varit stora slitningar mellan den präktige mурaren Herman Skog och hans hustru. De hade ett barn tillsammans, men Margit tycktes inte riktigt trivas med sitt hushållsliv. Ofta fann mannen gossen gråtande på gården, när han kom hem och inte en bit mat lagad, fast han inte var det ringaste njugg med matpengarne. I stället fann han merendels en lapp på bordet, att hustrun gått till en släkting eller ut på staden för att handla åt sig. Och så fick Herman Skog laga sin mat själv och pyssla om barnet så gott han kunde.

Till en början brydde han sig inte så mycket om det. Herman var en mycket lugn och godsint varelse — men till sist fann han det olidligt.

„Du skall vara hemma och sköta ditt hus!“ sade han en gång, allvarligt ond. „Tänk åtminstone på Lill-Olle!“

„Skall man då inte ha den ringaste omväxling?“ svarade Margit. „Tror du, att det är roligt för en annan att sitta inne hela dagarne?“

Nej, det kunde det inte vara, det medgav Herman Skog. Men nog kunde hon åtminstone sköta om gossen alltid och även tänka en smula på hushållet.

Så blev det gnat och tråkigheter.

Margit var tio år yngre än Herman Skog, en grann, ståtlig kvinna, och ibland kunde det undslippa henne ord om att hon kunnat få det bra mycket bättre än att vara gift med en arbetare — om hon inte varit dum.

Det var ord, som sårade Herman Skog i djupet av hans hjärta, men han behärskade sig i alla fall och tänkte:

„Det ordnar sig väl ändå till sist. . .“

Men det ville ändå inte ordna sig till det bättre, trots Herman Skogs överseende och tålmod. Och så gick han allt bittrare till sitt arbete, under det han antingen fann sin hustru utgången eller hon mötte honom med isande köld.

En morgon, då Herman Skog gick till sitt arbete, märkte han, att barnet, hans ögonsten, kasta-

de sig i sängen och att det hade feber.

„Nu går du inte ut!“ sade han strängt till sin hustru. „Utan nu passar du Lill-Olle. Skulle han bli sämre, så skicka bud efter doktorn!“

Han gick, men när han kom tillbaka var Margit borta och en grannhustru satt inne hos det sjuka barnet.

„Hur är det med Lill-Olle?“ var det första Skog frågade.

„Det är allt bra illa — jag har tittat honom i halsen — han är alldeles gråvit. Och så den häftiga febern. . .“

Doktorn kom och konstaterade difteri. Så fördes den lille till epidemisjukhuset, och Herman Skog kände dödens fläkt kring sig.

Dagen därpå hade Margit inte kommit tillbaka. Hon hade till grannfrun uppgivit, att hon farit till föräldrarna, ett par mil utom staden, och just som Herman Skog klädde sig för att gå till sitt arbete — kom hon.

„Var är Lill-Olle?“ frågade hon, och för första gången märkte Herman Skog, att det låg ängslan i hennes röst.

„Han är på sjukhuset“, svarade han lågmält. „Difteri. . .“

Då — plötsligt — gick det som en darning genom Margits kropp. Ett ögonblick stod hon och stirrade på den tomma sängen. . . Så sjönk hon kvidande ned på en stol.

„Lill-Olle! Lill-Olle!“ snyftade hon, och hela hennes kropp skakade.

Herman Skog lyfte upp henne. „Kanske Lill-Olle kommer hem igen. . .“, försökte han trösta.

Det knackade på dörren, och driven av en förfärlig aning gick Margit och öppnade.

En sjuksyster stod utanför. I få, men deltagande ordalag omtalade hon att Lill-Olle dött. . .

Då brast hela ett modershjärtas inbundna sorg lös, och halft vanmäktig vacklade den förut så kalla Margit. Hon skulle ha fallit, om ej Herman Skog hållit henne uppe.

Då hon något lugnat sig, slog hon armarne kring hans hals och i det famntagat låg allt, varav en kvinna, som prövats, är mäktig.

„Gud har straffat mig!“ sade hon. „Men nu, sedan jag fått mina ögon öppnade, vet jag vad jag försummat och brutit mot

Lill-Olle och dig. Kan du förlåta mig?“

Han kysste hennes hår och grät.

Sorgen hade sammanfört dem. (Såningsmannen).

Tioårsdagen av Estlands självständighet. Estländska parlamentets talmansråd har beslutat utlysa ett solent sammanträde av parlamentet till den 24 februari, tioårsdagen av Estland självständighetsförklaring. Vid detta sammanträde kommer att kungöras ett manifest till Estlands folk, vari samtliga nationers vinnningar under de gångna åren komma att uppräknas och kommenteras. Tioårsminnet kommer för övrigt att begås med stora högtidligheter över hela Estland.

Ny myntfot. Från och med den 1 januari måste alla räkenskaper föras i estkrona (Ekr.) och cent. 1 Ekr = 100 mark. Estkronan har alltså samma värde som en svensk krona och en cent motsvarar ett öre. 1 Ekr. = 100 cent.

Finlands nya sändebud i Estland. Till utomordentligt sändebud och befullmäktigad minister för Finland i Reval utnämndes legationssekreteraren vid Finlands beskickning i Paris Aarne Vuorimaa.

Sveriges statsskuld uppgick vid årsskiftet till 1,812,800 miljoner, varav 332 miljoner till utlandet. Intet land har så låg statsskuldränta som Sverige, tack vare landets utmärkta finanser.

Viktor Rydbergs-monument. På 100-årsdagen av Viktor Rydbergs födelse den 18 december nästa år ämnar man i Göteborg avtacka ett ståtligt monument över diktarens livsgärning. Den kommitté, som har frågan om hand, har från tre konstnärer infordrat förslag till minnesmärket. Det är konstnärinnan Ninnan Santesson, den danske skulptören Möllerberg samt ytterligare en konstnär, som man vänt sig till och vilka inlämnat sina förslag till kommitténs bedömande.

Som blivande plats för konstverket har man tänkt sig den öppna platsen framför studentkårens blivande hem, till vilken tomt ställts till förfogande vid landsarkivet på Lorensbergområdet.

Tairika lettlandska kommunisthåknings. På niorsdagen av bolsjevikernas erövring av Riga den 30 december försökte de lettlandska kommunisterna anordna demonstrationer, hålla publika tal, sprida proklamationer o. s. v. Polisen ingrep och häktade bland annat ett tretio-tal röda, som hade samlats till ett hemligt möte i de lettlandska arbetarfackföreningarnas centralråds lokal i Riga. Samtidigt beslagtogs en hel mängd material, som givit vid handen, att de lettlandska kommunisterna underhålla intima förbindelser med kominternexekutionen i Moskva. Bland de arresterade befinna sig två personer, anställda vid sovjets handelsdelegation i Riga.

Estländsk-tysk arbitragekommission tillsatt. På grund av ett den 10 augusti 1925 mellan Estland och Tyskland avslutat skiljedoms- och förlikningsfördrag har i dessa dagar tillsatts en arbitragekommission för slitande av tvister mellan Estland och Tyskland. Kommissionen består av fem personer. Till medlemmar ha från tysk sida kallats ministerialdirektor Wiedefeldt i Leipzig och från estländsk sida professor Uluots. Dessutom ha gemensamt till medlemmar kallats ledamoten av holländska högsta domstolen van Slooten, förre svenske justitieministern, professor Vestman och prof. Onni Talas från Helsingfors. Till ordförande har utsetts van Slooten.

Polsk-litauiska underhandlingarna uppskjutna? Krasna Gazeta av 4 januari återger ett Londotelegram, vari påstås, att de underhandlingar om inledande av normala diplomatiska förbindelser, vilka beramats skola äga rum mellan Polen och Litauen under innevarande januari månad, på obestämd tid uppskjutits.

I ett Berlintergram till Krasnaja Gazeta uppges, att inom senare hälften av januari ett sammanträffande skall ske mellan litauiske premiärministern Volde-maras och tyske utrikesministern Stresemann. Vid detta sammanträffande, vartill initiativet utgått från Volde-maras, komma att dryftas frågor avseende de inbördes relationerna mellan Tyskland och Litauen, främst frågan om avslutandet av ett handelsavtal mellan de båda länderna.

Förspillningar och mutor inom ryska riksbanken. Sovjets högsta domstol har dömt till döden chefen för ryska riksbankens spannmålsavdelning Poljakov, samt tvenne funktionärer vid banken, Telesin och Pakovtsik, ävensom en hanlande Porets, vilka gjort sig skyldiga till förspillningar, mottagande och givande av mutor m. m.

Livlig politisk aktivitet 1928 tror Baldwin. I ett budskap till den konservativa organisationen Primose League har Baldwin gjort några spådomar för det nya året, vilka i betraktande av "spåmannens" ställning måste tillmätas en viss auktoritet.

Baldwin förklarar bl. a. att året 1928 kommer att bli ett år av stor politisk aktivitet och han anser det vara av största vikt att partiet nu bereder sig för de kommande allmänna valen. Han betonar vidare, att ett fullständigt återställande av den industriella välmågan ännu icke skett, trots stora ansträngningar, men framstegen äro dock betydande.

Av pressens nyårsbetraktelser framgår det, att det gångna året varit karaktäriserat av flera händelser än egentliga epoker. 1927 fick i finansiellt hänseende på årets näst sista dag en lysande avslutning, då teckningen för de nya skattkamarväxlarna kunde avslutas efter att ha pågått endast två dagar. Detta betraktas allmänt som en succés för regeringens konverteringsplaner och ett gott tecken på penningmarknadens sundhet.

Den amerikanska fredspakten. Statsdepartementet har i dag publicerat en formell inbjudan till Frankrike att ansluta sig till Förenta staterna i fråga om ett förslag till de förnämsta makterna i världen om ett fördrag, innehållande en förklaring om avstående från kriget såsom ett instrument för den nationella politiken.

Inbjudningen till Frankrike överlämnades den 28 december i form av ett utkast till ett fördrag om beständig vänskap mellan Frankrike och Förenta staterna, avsett att träda i stället för det fransk-amerikanska skiljedomsfördraget, vilket utlöper den 27 februari. En kopia av fördraget har tillsänts brittiska och japanska regeringarna och skall dessutom

tillställas varje regering, med vilken Förenta staterna avslutat fördrag om skiljedom. Ambassaden i Frankrike meddelar, att Quai d'Orsay ännu icke antytt sin ståndpunkt till förslaget.

Varthän draga svalorna?

I den gamla tyska staden Worms bodde en flicka vid namn Lena som kunde besvara ovanstående fråga. Jämte sin far, som var ringare vid stadens domkyrka, bebodde hon ett litet rum högt uppe i tornet. Hela dagen igenom arbetade Lena vid det lilla fönstret. Hennes utsiktsområde var stadens pittoreska tak, hennes lilla trädgård några grässtrån som växte i en taktärna, hennes vänner och lekkamrater voro de små fåglarne, i synnerhet svalorna. De flögo till henne för att plocka upp de smulor hon dagligen strödde till dem, voro fullkomligt förtrogna med henne och satte sig till och med på hennes axlar.

Lena höll mycket av dem alla, men mest dock av ett svalpar som byggt sitt näste under taket över hennes fönster. Dessa fåglar voro så tama att de flögo in i rummet, där Lena uppehöll sig, och de togo till och med trådar och små ulltappar ur hennes sykorg för att inreda sitt näste med. Men då hösten kom, drogo Lenas vänner bort från henne. "Vart togo de vägen?" var hennes sorgsna fråga. Visserligen visste hon, att våren åter förde dem tillbaka, men ett tvivel plågade henne alltid, nämligen om det var samma svalor, som voro hos henne förra året.

Hösten närmade sig åter, och Lena fick en lycklig tanke. Hon band ett blått band om foten på en av svalorna, knöt det försiktigt men fast under knäet, så att fågeln icke hindrades i sina rörelser, och så: "Farväl, du lilla lekkamrat."

Våren vände åter tillbaka, och dag efter dag såg Lena efter sina lekkamrater. Förtruppen kom, därpå huvudsvärmen, och varje fågel intog sitt bo från förra året. Uppmärksamt spejade Lena efter sin väninna med det blå bandet, men såg henne ej, och redet över fönstret stod fortfarande tomt. Följande dags afton slog sig ett svalpar ned på taktärnan un-

der hennes fönster. De syntes alldeles uppgivna av trötthet, men då Lena öppnade fönstret och lockade på dem, glömde de sin trötthet och flögo in i rummet under muntert kvittrande.

"Tänk om det vore det!" ropade hon och räckte ut handen efter en av fåglarne, som lätt lät sig fångas, och nu varseblev hon åter sitt band. Det var visserligen bleknat och smutsigt, men dock igenkänligt. Och på andra foten hängde ett annat band, längre och med friskare färg. Förvånad stirrade Lena på detsamma.

"Vem har satt detta på dig, stackars liten? Det har visst uppehållit dig på flykten" — och snart var bandet avtaget.

Men vad var detta? På det nya bandet stå tecken som nästan likna bokstäver, men Lena förstår dem icke. Inte heller hennes far förstår dem.

Följande morgon gå de till en gammal lärd i grannskapet, och denne säger att det är grekiska bokstäver och att ordet "Athen" är insytt på bandet.

Alltså har svalparet tillbringat vintern i Grekland, i poesiens och solens land. G. G.

St. Mikael församlingen.

2. sönd. eft. Trett.

Finsk högmässa med nattvardsg. kl. 11. f. m.

Svensk aftonsång kl. 5. e. m. (Vid båda gudstjänsterna prosten Puorio, Helsingfors).

Födda: Afred Granback d. 26 juni 1927 och Harald Gerhard Sjölund d. 24 aug. 1927 båda på Lilla Rågå.

Död: 25 dec. 1927 F. d. Sjökaptenen Vilhelm J. F. Schutz i Baltischport i en ålder av 67 år 11 månader o. 26 dagar. F. d. fiskaren Ludvig Rasmus Markus, Nargö.

Ett Gott Nytt 1928

önskar Kustbon

Glöm icke
att insända avgift för
Kustbon 1927
1928

Medlemmar i S. O. V.
uppmannas enträget att betala
medlemsavgifterna.

Revals svenska församlings medlemmar uppmannas att betala
kyrkoskatten

för 1927, de som hittills ännu icke gjort det.

Kyrkokassören

Kärrgruvans Spisbröds
Fabr. Aktiebolag

Kärrgruvan

Rekommenderar sina förstklassiga tillverkningar av Spis- & Knäckebröd infodra offert Tel. Norberg 221

Skellefteå-Brödet

är Norrlands mest konsumerade brödfabrikat. Prisbelönta tillverkningar.

A.-B. Skellefteå Spisbrödsfabrik

Svedala

Tegelmaskiner, GRÄVMASKINER
Grävmaskiner, STENKROSSAR
Stenkrossar, VÄGBYGGNADSMASKINER
Vägbyggnadsmaskiner, BETONBLANDARE
Betonblandare, TORVMASKINER
Torvmaskiner, BRÄNSLEKROSSAR FÖR TORV, KOKS
och kol, PULVERISERINGSMASKINER
Pulveriseringsmaskiner, VINDSIKTAR
Vindsiktar, TORKTRUMLOR
Torktrumlor, BRIKETTPRESSAR
Brikettpressar, TRANSPORTAPPARATER
Transportapparater, RULLAGER, RALLVAGNSHJUL
Rullager, Rallvagnshjul, SKOTTKÄRREHJUL
Skottkärrehjul, KOKILLGODS
Kokillgods, STIGJUTGODS

Aktiebolaget

Åbjörn Anderson

Post- & Telegrafadr. Rikstelefon:
SVEDALA, GJUTERIEG. 92, 76, 203, 4, 600 183.

REPRESENTANT CARL JÖNSSON

Postkast 38 Telef. 1536

REVAL

Endast det bästa är gott nog!
Jaga därför med
GYTTORPS
JAKTPATRONER

TILLVERKARE:
NITROGLYCERIN AKTIEBOL.
Stockholm 16

RYLANDER & RUDOLPHS

FABRIKS A.-B.
Henriksdal, Sverige

Tel.-adr. „Rudolphs“. Rt. 440 & 14440

Tillverka telefonkol och dynamoborstar, lampor för alla i marknaden förekommande apparater och maskiner. — Begär offert!

KÖP SYDSVENSKA PETROLEUMS A.-B:s

BENSIN

Motor- och Belysningsolja

Tel. Malmö 11-53, 46-60

Första inhemska Försäkrings-Aktiebolaget
EESTI LLOID

Reval, Långgatan (Pikk) 11. Tel. 6-24 & 17-03

LIVFÖRSÄKRING

BRANDFÖRSÄKRING

TRANSPORTFÖRSÄKRING

OLYCKSFALLFÖRSÄKRING

De av bolaget hittills utbetalade skadesummorna belöpa sig till över

över hundra millioner Emk.

Ett bevis på till vilken oskattbar nytta försäkring är, därför

**Försäkra Edert liv och Eder
egendom medan tid är!**

HANSA

STOCKHOLM

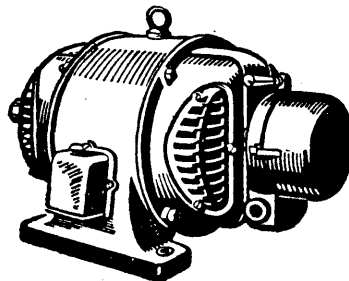
Eget kapital

Kr. 6.000.000

FÖRSÄKRINGSRÖRELSE

Avdelningskontor i REVAL:

S. Karja tän. 9.

ASEA-MOTORER

TRANSFORMATORER OCH
APPARATER FÖRSÄLJAS

av

El. Büro LINKE & MARTINSON
Kinga tän. 10, Reval.

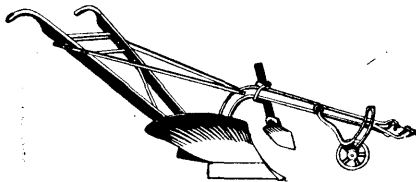
Svenskar i Balticum
köp vid behov
LANTBRUKS-REDSKAP

från

NORRAHAMMARS BRUK

Norrahammar, Sverige.

Representanter: H.G. OSTÅ, Reval,
Ökonomische Gesellschaft
Lettischer Landwirte, Riga.

≡ **SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET** ≡
GÖTEBORG STOCKHOLM MALMÖ

Avdelningskontor över hela landet
Egna fonder Kr. 182,000,000
Telegrafadress: Kreditbolaget

MILITAR EKIPERINGS A.-B. (MEA)

Hamngatan 3A **STOCKHOLM** Norrmalmstorg
Rekommendera sina förstklassiga färdiga HERRKLÄDER, HERR- & DAMSKRÄDDERI.
Uniforms- och Sportartiklar för segling, ritt, automobilspport etc. etc.

LEJONSKOR

garanterar ett förstklassigt fabrikat med största slitstyrka. Tillverkas av

Knisslinge Skofabriks A/B Vanås

AXEL HELLGREN

SKRÄDDERI

SIGTUNAGATAN 11, STOCKHOLM

REKOMMENDERAS

TEL. VASA 4416.

VASA 469.

MÉRIT

SVENSK TILLVERKNING
PRISBILLIG, DRIFTSÄKER

BÅT MOTOR
med fotogendrift

Levereras med blåsamps-
eller magnettändning

**AKTIEBOLAGET
FREDR. WAGNER
STOCKHOLM
VASAG. 48.**

SHELL
BENSIN OCH
SMÖRJOLJOR

använder varje ekonomisk motorman
SVENSK-ENGELSKA MINERALOLJE A.-B.

DRICK VÅR LÅGPASTEURISERADE MJÖLK
hållbar, gräddsätter som rå mjölk, har ingen
kokt smak, är absolut fri från sjukdomsal-
strande bakterier och har ej undergått någon
som helst kemisk förändring
Malmö Mjöksterilisering A.-B.
Telefoner: Kontoret 437, Mejeriet 533

BILJETTER med tåg och båt i hela världen.
SOVPLÅTSBILJETTER
Hjälp och råd vid PASSVISERINGAR RESGODS-
FÖRSÄKRINGAR MYNTVÄXLING
A.-B. Nordisk Resebureau
Göteborg — Stockholm — Malmö

UPSALA-EKEBY AKTIEBOLAG
Telegramadress. Postadress. Telef. UPSALA,
EKEBY UPSALA EKEBYBRUK Riks 90 Allm. 92
Kakelugnar, Öppna spisar Väggbeklädnads-
plattor Keramik, Mur- & Taktegel Glasera.
Fasadtegel Dräneringsrör.

RESERVERAD ANNONSPLATS

ESLÖV
Mina handgjorda skodon

stämplade
SANTESSON

tillfredsställa högsta möjliga anspråk.

Ingeniör

GUSTAV LARSON

BYGGNADSENTREPR. VÄRDERINGAR
BESIKTNINGAR

Storkyrkobr. 1

Telefon Norr 21071

Jönköpings stads och läns sparbank.

Stiftad 1831.

Huvudkontor i JÖNKÖPING. Avdelningskontor
i Jönköping, Huskvarna, Norrahammar, Små-
lands Taberg.